

eul_wid: smk-aa

Ἀνώνυμος μαγικά συγγράμματα · Magical Treatises Anonymous

Magical Papyri Christian Fragments

Μαγικά Πάπυροι Χριστιανικά Ἀποσπάσματα

Period: Ὀψιμαρχαία [Late Antique](#)
Dialect: Κοινή τεχνική [Technical Koine](#)
Domain: Ἐπιστήμη [Science](#)
Format: Πραγματεία [Treatise](#)

- ¹ Ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός, φιλόανθρωπος καὶ δημιουργός, ὁ πατὴρ τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, φανέρωσόν μοι τὴν παρὰ σοὶ ἀλήθειαν· εἰ βούλη με ἀπελθεῖν εἰς Χιουτ, ἢ εὐρίσκω σὲ σὺν ἐμοὶ πράττοντα καὶ εὐμενῆν; γένοιτο, ἀμήν. Τὴν θύραν, τὴν Ἀφροδίτην φροδίτην ροδίτην οδιτην διτην ιτην την ην <ν> ὦρ ὦρ φωρ φωρ, Ἰάω Σαβαώθ, Ἀδονέ, δένο σε, σκορπίε Ἀρτερήσιε· ἀπάλλαξον τὸν οἶκον τοῦτον ἀπὸ παντὸς κακοῦ ἐρπετοῦ [καὶ] πράγματος, ταχύ, ταχύ. ^[5]
- ² ὁ ἅγιος Φωκᾶς ὧδέ ἐστιν. Φ[α]μενωθ ιγ', ἰνδ(ικτιῶνος) τρίτης. Ἡ ἰσχὺς τοῦ θ(εο)ῦ ἡμῶν ἐνίσχυσεν, καὶ ἐπέβη κύριος ἐπὶ τὴν θύραν καὶ οὐκ ἔασεν τὸν ἐξολεθρεύοντα εἰσελθεῖν. ^[5]
- ^{2a} Ἀβραὰμ <ῶ> δε κατ[οικεῖ.] τὸ αἴμ[α τοῦ Χριστοῦ,] παῦσον τὸ κακόν. * ΧΜΓ ὦρ ὦρ φωρ φωρ, Ἰάω, Σαβαώθ, Ἀδωναί; Ἐλωέ, Σαλαμαν Ταρχ[εῖ] δέννω σε, σκορπίε Ἀρτεμίσιε, τιε', διαφύλαξον τὸν οἶκον τοῦτον μετὰ τῶν ἐνοικούντων ἀπὸ παντὸς κακοῦ, ἀπὸ βασκοσύνης πάσης ἀερίνων πνευμάτων καὶ ἀνθρωπίνου ὀφθαλ[μοῦ] καὶ πόνου δεινοῦ [καὶ] δῆγματος σκορπίου καὶ ὄφεως, διὰ τὸ ὄνομα τοῦ ὑψίστου θεοῦ ναιας μελι ζ' ξυρουρο αααααα Βαῖνχωωχ μαριι ιι λ ηναγ κορη· φύλαξον, κύριε, υἱὲ τοῦ Δαυῖδ κατὰ σάρκα, ὁ τεχθεὶς ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου Μαρίας, ἅγιε, ὕψιστε θεέ, ἐξ ἁγίου πνεύματος. ^[10]
- ³ δόξα σοι, οὐράνιε βασιλεῦ. ἀμήν. Α Ω Ϟ Α Ω. ΙΧΘΥΣ. Ἰαματικὸν εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον· καὶ περιῆγεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ὅλην τὴν Γαλιλέαν, διδάσκων καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον ¶ καὶ πᾶσαν νόσον ¶ καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν Συρίαν, καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ τοὺς κακῶς ἔχοντας καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς. ^[70]
- ^{5a} Ἡ μὴν φυλάξης καὶ συντηρήσης Ἀρίας ἀπὸ τοῦ ἐπιημερινοῦ φρικὸς καὶ ἀπὸ τοῦ καθημερινοῦ φρικὸς καὶ ἀπὸ τοῦ νυκτερινοῦ φρικὸς καὶ ἀπὸ τοῦ λεπτοῦ πυρε[τοῦ τοῦ τῆς κορυ-] φῆς. ταῦτα εὐ[μενῶ]ς [π]ρά[ξ]εις ὅλως κατὰ τὸ θέλημά σου πρῶτον καὶ κατὰ τὴν πίστιν αὐτῆς, ὅτι δούλη ἐστὶν τοῦ θ(εο)ῦ τοῦ ζῶντος, καὶ ἵνα τὸ ὄνομά σου ᾗ διὰ παντὸς δεδοξασμέν[ον.] [δύναμι]ς α Ἰ(ησο)ῦ πατήρ, υἱός, μήτηρ Χ(ριστο)ῦ ο η υ ι πν(εῦ)μα ΑΩ ἅγιον ω Ἀβρασάξ Φεῦγε, πνεῦμα μεμισημένον· Χ(ριστό)ς σε διώκει. ^[15]
- ^{5b} προέλαβέν σε ὁ υἱὸς τοῦ θ(εο)ῦ καὶ τὸ πν(εῦ)μα τὸ ἅγιον. ὁ θ(εὸς) τῆς προβατικῆς κολυμβήθρας, ἐξελοῦ τὴν δούλην σου Ἰωαννίαν, ἣν ἔτεκεν Ἀναστασία ἢ καὶ Εὐφημία, ἀπὸ

παντὸς κακοῦ. ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος. πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν, ὃ γέγονεν. κ(ύρι)ε Χ(ριστ)έ, υἱὲ καὶ λόγε τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἱασάμενος πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν, ἴασαι καὶ ἐπίσκεψαι καὶ τὴν δούλην σου Ἰωαννίαν, ἣν ἔτεκεν Ἀναστασία ἡ καὶ Εὐφημία, καὶ ἀποδίωξον καὶ φυγάδευσον ἀπ' αὐτῆς πάντα πυρετὸν καὶ παντοῖον ῥῖγος, ἀμφημερινόν, τριτ' ἔον, τεταρτ' ἔον, καὶ πᾶν κακόν. εὐχεσθε πρεσβίας τῆς δεσποίνης ἡμῶν, τῆς θεοτόκου, καὶ τῶν ἐνδόξων ἀρχαγγέλων καὶ τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ καὶ θεολόγου Ἰωάννου καὶ τοῦ ἁγίου Σερήνου καὶ τοῦ ἁγίου Φιλοξένου καὶ τοῦ ἁγίου Βίκτωρος καὶ τοῦ ἁγίου Ἰούστου καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ὅτι τὸ ὄνομά σου, κ(ύρι)ε ὁ θεός, ἐπεκαλεσά[μ]ην, τὸ θαυμαστὸν καὶ ὑπερένδοξον καὶ φοβερὸν τοῖς ὑπεναντίοις, ἀμήν. ^[55]

5b (50) [εἰ]ς τὴν ἀντίλημψίν μου πρόσχες.

5c ἐκ χειρὸς κυνὸς [16] ἀπὸ κεράτων μονοκερώ[των] [τ]οῖς ἀδελφοῖς μου ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. ἐμὸν [11] καὶ μαρτύρων μαρτυρησάντων [], Σαββάτιος, Προβάτιος, Στέφανος, Κυριακός, εὐχαῖς αὐτῆς [5] ἀγαθέ, φύλαξον τὴν δούλην σου [ἀπὸ πάσης νόσου σώμα]τος αὐτῆς καὶ λυτρώσεις αὐτήν ἀπὸ πάσης ἀρρωστείας τῆς περὶ ψυχῆς αὐτ(ῆς), διὰ τὸ ὄνομα τοῦ κ(υρί)ου. ἡ σωτηρία [τ]οῦ θεοῦ ζῶντος. [ἐπειδή]περ πολλοὶ ἐ[πε]χείρησαν ἀνατάξασθ(αι) διήγησιν περὶ τ(ῶν) πεπληροφο(ρημένων) ἐν ἡμῖν πραγμ(ά)τ(ων). βίβλος γενέσεως Ἰ(ησοῦ) Χ(ριστοῦ). ἐν ἀρχῇ [ἦν ὁ] λόγος, κ[αί] ὁ λό[γ]ο[ς] ἦν πρὸς τὸν θεόν, καὶ θεὸς [ἦν] ὁ λόγος. ἅγιε Φωκᾶ, ἅγιε Μερκούριε, φύλαξον τὴν δούλην σου. [Δόξα] τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ [κα]ὶ τῷ ἁ[γί]ω πν[ε]ύματι νῦν κα <ι> <ἀ> εἰ καὶ <εἰς> τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ^[6]

5d τὸν υἱὸν μονογενῆ περιβέβλημα[ι] φύγε ἀπ' ἐμοῦ, πᾶν κακόν, πᾶν πο[ν]ηρόν, τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, φεῖσαι τῷ φοροῦντ[ι.] Ὁρ' Ὁρ' φωρ' Ἐλωεῖ, Ἀδωναί, Ἰάω, Σαβαώθ, Μιχαήλ, Ἰεσοῦ Χριστέ· βοήθ(η) ἡμῖν καὶ τούτῳ οἴκῳ. ^[5]

6a ἀμήν. Ὁ θεὸς τῶν παρακειμένων σταυρῶν, βοήθησον τὸν δοῦλόν σου Ἀφρουαν, ἀμήν. ^[5]

6c κύριε, θεέ μου, καὶ ὑ ἐρπὶς μου, ὥψε Θέκλα καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῇ <σ>, ὥψε Ἀννη καὶ τῆς δούλης αὐτῆς, ὥψε Ἀφρους, ὥψε Σακαυων, ὥψε Διωνυσίου καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ, ὥψε Ἑλλαδίου, ὥψε Πτολεμέου, ὥψε κατ' ὄνομα. [] πάντα γὰρ ὑπήκο[α] τὰ νῦν, κ(ύρι)ε, ἐλθέ εἰς ἔλεος καὶ εὐμενίαν τῆς δούλης σου Νοννουῖδος καὶ κούφισον [αὐτήν πάντων τῶν κακῶν τῶν περιεχόντων. ^[5]

7 (15) Ἀπῆντησαν ἡμ[ῖν] τρεῖς ἄνδρες ἐν τῇ ἐρήμῳ κ[αί] εἶπαν τῷ κυρίῳ Ἰεσοῦ· τί[ς] ἔνη θαραπία ἀρρώ[στοις]; καὶ λέγει αὐτοῖς· ἔλεον ἀπέδ[ωκα] ἐ- λῆας καὶ σβύρν[α]ν ἐξέχ[υσα] τοῖς πεποιοῦσι τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ ἁγ[ί]ου πνεύματος καὶ τοῦ υἱοῦ. Ἄγγελοι κυρίου ἀνῆρθαν πρὸς μ[έσον] τὸν οὐρανόν, ὀφθαλμοὺς πονο <ῦ> ντες καὶ σφόγγον κρατοῦντες. λέγει αὐτοῖς ὁ κυρίου· τί ἀνήρθατε, ἄγνοί, πανκάθαροι; ἴασιν λαβῖν ἀνήλθαμεν, Ἰαὼ Σαβαώθ, ὅτι σοὶ δοινάτος καὶ οἰσχιρός. Δέσποτά μου, θεὲ παντοκράτωρ, καὶ ἅγι[ε] Φιλόξενε, πρόστατά μου, παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τὸ μέγα ὄνομ[α] τοῦ δεσπότης θεοῦ· ἐὰν οὐκ ἔστιν θέλημα ὑμῶν μὴ λαλήσαι με μηδὲ περὶ τραπέζ[ης] μηδὲ περὶ ζυγοστασίας, παρακελεύσαί με μαθεῖν, ἵνα μὴ λαλήσω. ^[5]

8a, rec ΧΜΓ ΧΜΓ ΧΜΓ Ὁ θεὸς τοῦ προστάτου ἡμῶν, τοῦ ἁγίου Φιλοξένου· ἐὰν κελεύεις εἰσενεγκεῖν εἰς τὸ νοσοκομῖόν σου Ἀνουπ, δεῖξον τὴν δύναμ[ίν] σου, καὶ ἐξέλθῃ τὸ πιττάκιον. ^[5]

9 Δέσποτα, θεέ παντοκράτωρ, ὁ πατὴρ[ρ] τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν [Ἰησοῦ Χριστοῦ, κ]αὶ ἅγιε Σερήνε, εὐχαριστῶ ἐγὼ Σιλουανός, υἱὸς Σαραπίωνος, καὶ κλίνω τὴν κεφαλὴν [μο]υ κατενώπιόν σου αἰτῶν καὶ παρακαλῶν, ὅπως διώξης ἀπ' ἐμοῦ, τοῦ δούλου σου, τὸν δαίμονα προβασκανίας καὶ τὸν κ[ακο]ε[ρ]γίας καὶ τὸν τῆς ἀηδίας, κα[ὶ] πᾶσαν δὲ νόσον καὶ πᾶσαν

μαλακίαν ἄφελε ἀπ' ἐμοῦ, ὅπως ὑγιάνω κ(αὶ) [μελ-] λ[ήσω] εἰπεῖν τὴν εὐαγγελικὴν εὐχὴν [ὕγιής]· 'πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐραν[οῖς, ἀγιασθήτω] τὸ ὄνομά σου, ἐλθάτω ἡ βα[σιλεία σ]ου, γενηθήτω τὸ θέλημά [σου ὡς] ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. τὸν ἄρτον ἡ[μῶν τὸν] ἐπιούσιον δὸς ἡ[μῖν] σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλ[ή-] ματα ἡμῶν, [κα]θὰ καὶ ἡμεῖς ἀφείε[μεν] τοῖς ὀφει[λέταις ἡμῶν], καὶ [μὴ] ἄγε ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, κύριε, ἀ[λλὰ] ῥῦσ[αι ἡ-] μᾶς ἀπὸ τῆς πονηρ[ίας σου γάρ ἐστιν] ἡ δόξ[α εἰς] τοὺς αἰῶν[ας'] καὶ ἡ τῶν ... ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ [λόγος]. βίβλος γε[νέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱ]ο[ῦ Δαυίδ, υἱοῦ Ἀβραάμ.] ὧ φῶς ἐκ φωτός, θεὸς ἀληθινός, χάρισον ἐμέ, τὸν δοῦλόν σου, τὸ φῶς, ἅγιε Σερῆνε, πρόσπεσε ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα τελείως ὑγιάνω. [ὀρκίζω ὑμᾶς κατὰ τῶν τεσσάρων εὐ-] [αγγ]ελίων τοῦ υἱο[ῦ (10) ἡ τρι-] [ταῖο]ν ἡ τεταρταῖον ἡ [12] [. [30]

10 ..]διδων δὲ πυρετῶ[ν 11] [...] ἀναχώρησον ἀπὸ τοῦ [δεῖνα, φοροῦντος τὸ θεοφυ-] λακτὸν τοῦτο, ὅτι προστάσσει σοι ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὃ[ν οἱ ἄγγελοι εὐ-] [λ]ογοῦσι καὶ ἄνθρωποι δ[εδίασι καὶ πᾶν] πνεῦμα φρίττον. πάλιν [(8) δαι-] [μόν]ιον, οὗ τὸ ὄνομα σμ[12] ... οραν καὶ φοραν[10] το ἔχων πόδας λύ[κου, τοῦ δέ] βατράχου τὴν κε[φαλήν] ὀρκίζω αὐτὸ τοῦ[ς ἐπτά κύκλους] τοῦ οὐρανοῦ· τὸν πρῶ[τον] τὸν δεύτερον ὑακ[ίνθινον, τὸν τρίτον] ἀδαμάντινον, τὸν [τέταρτον] μαλάκηκτον, τὸν πέμ[πτον] τὸν ἕκτον χρυσίτην, τ[ὸν ἕβδομον] ἐλεφάντινον. ὀρκίζω [ὑμᾶς, ἀκά-] θαρτα πνεύματα, τὸν κύριον κακοῦν[τα·] μὴ ἀδικήσητε τὸν φοροῦντα τοὺς ὀρκισμοὺς τούτους, ἀναχωρήσατε ἀπ' αὐτοῦ, μὴ ὑποκρύψητε ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, μὴ ὑπὸ κλίνην, μὴ ὑπὸ θυρίδα, μὴ ὑπὸ θύραν, μὴ ὑπὸ δοκούς, μὴ ὑπὸ σκευὸς, μὴ ὑπὸ βόθυνον κάμψητε. ὀρκίζω ὑμᾶς, ἅτι[να] ὠμόσατε ἐπὶ Σολομώντος μὴ ἀδικήσητε ἄνθρωπον, μὴ ἐν πυρί, μὴ [ἐν ὕδατι κακ-] ὃν ποιήσητε, τῷ ὄρκῳ φοβηθέντα τὸ ἀμὴν καὶ τὸ ἀλληλούϊα καὶ τὸ εὐαγγέλιον τοῦ κυρίου, ὃς ἔπαθεν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους. καὶ νῦν ὀρκίζω, ὅσα ἐστὶν πνεύματα ἢ κλαίοντα ἢ γελῶντα φοβερ[ὰ ἢ] ποιοῦντα τὸν ἄνθρωπον δυσόνει[ρον] ἢ ἔκθαμβ[ον.] ἢ ἁμαυρίαν ποιοῦντα ἢ ἀλλοιωσύνην φρενῶν ἢ ὑπ[ο]κλοπὴν καὶ ἐν ὕπνῳ καὶ δίχ[α] ὕπνου. ὀρκίζω αὐτὰ τὸν πατέρα κα[ὶ υἱὸν] καὶ ἅγιον [πνεῦμα] καὶ τοὺς ἁγίους ἀγγέλ[ους] τοὺς [ἐς-] τῶτας ἐνώπιον τῆ[ς δεσποίνης ἡμῶν] ἀναχωρήσαι ἀπὸ το[ῦ φοροῦντος] τοὺς φοβεροὺς κ[αὶ ἁγίους] [ὄρκ]ους, ὅτι κύριος Ἰησοῦς [κελεύει ...] [Ἰησοῦ]ς, Ἰησοῦς, Ἰησοῦς, ΑΩ, Ἀδωναί, Ἐλωαί, Ἐλωέ εεεεεε ηηηηηη ιιιιι οοοοοο οο α . [45]

11 α αὔρα θη ι . . οα Ἐλωος αι ορρ ραπωχ .. ηιαι αι αι Αἰών [Διὰ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς] καὶ υἱ[ο]ῦ, τοῦ ἁγί[ο]υ [πνεύματος κα]ὶ τῆς δεσποίνης ἡμῶν, τῆς παναγίας θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ ἁγιοτάτου καὶ προδρόμου Ἰωάννου τοῦ βαπτισ[τ]οῦ, καὶ τοῦ ἁγίου καὶ θεολόγου Ἰωάννου τοῦ εὐαγγελιστοῦ, καὶ τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν ἁγίων· ἐξορκίζω πᾶν δῆγμα τοῦ [δ]ιαβόλου θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ τοῦ ἐλαίου τοῦ [ἐροῦ β]απτ[ισμοῦ, εἰς] τὸν τόπον τοῦτον, [ἰὸν ὅ]που ἔθηκας· ἵνα στάθῃ [ἐπὶ τ]όπου καὶ μὴ ἀναδρά[μης] ἢ ἐπὶ τῇ <ν> καρδίαν ἢ ἐπὶ τὴν κεφαλὴ[ν] ἢ ἐπὶ τὴν βόλβ[α]να, ἀλλὰ στάθῃ, ἐφ' ᾧ τὸν ἰόν σου <ἔθηκας> , καὶ ἄπονος μείνῃ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ πανάγιον καὶ [ἔντιμον] ὄνομα τοῦ παντοκράτορος θεοῦ καὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ, το[ῦ υἱοῦ] . [10]

12 ..] [Ἐ]πικαλοῦμαι σε, [θεὸν τῶν] οὐρανῶν καὶ θεὸν τῆς γῆς καὶ [θεὸν] τῶν διὰ [αἵματός σου] ἁγίων, τὸ πλήρωμα τοῦ αἰῶνος [ἡμῖν] χωρούμενο <ν> , ὁ ἐλθὼν τῷ κόσμῳ καὶ κατακλάσας τὸν ὄνυχά τοῦ Χάροντος, ὁ ἐλθὼν διὰ τοῦ Γαβριὴλ ἐν τῇ γαστρὶ τῆς Μαρίας[ς], τῆς παρθένου[ς, ὃ] γεννηθεὶς ἐν Βηθλὲμ καὶ τραφεὶς ἐ <ν> Ναζαρέτ, ὁ σταυρωθεὶς [.

13 .]εἰτο [10]ου, διὸ τὸ καταπέτασμα τοῦ ἱεροῦ ἐράγη δι' αὐτόν, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν ἐν τῷ τάφῳ τῇ τρίτῃ τοῦ θα[ν]άτου ἐφάνη ἑαυτὸν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ καὶ ἀνελθ[ὼν] ἐπὶ τὸ ὕψος τῶν οὐρανῶν, ὁ ἔχων [ἐξ εὐ]ωνύμων [μ]υρίους μυριάδας ἀγγέλων, ὁμοίως ἐκ δεξιῶν μυρίους μυριάδας

ἀγγέλων, βοῶντας μιᾷ φωνῇ τρι[τ]ον· ἅγιος, ἅγιος ὁ βασιλεὺς τοῦ αἰῶνος, διὸ οἱ οὐρ[αν]οὶ ἐκορέσθησαν τῆς θειότητος αὐτοῦ, ὁ ἐ <λ> ἄσας ὁδὸν ἐν τοῖς πτεροῖς τῶν ἀνέμων. ἔλθ[έ], τὸ ἔλεος[ς], ὁ θεὸς τοῦ αἰῶνος, ὁ ἀνελθὼν εἰς τὸν ἔβδομον οὐρανόν, ὁ ἐλθὼν ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρὸς, τὸ ἀρνίον τὸ εὐλογημένον, διὸ αἱ ψυχαὶ ἐλευθερώθη[σαν] δι[ὰ] τοῦ αἵματος αὐτοῦ καὶ ἀνύγησαν δι' ἐαυτῶν αἱ πύλαι χαλκαῖ δι' αὐτόν, ὁ κατακλάσας τοὺς μοχλοῦ[ς] σ[ι]δηροῦς, ὁ λύσας τοὺς δεδμημένους ἐν τῷ σκ[ό]τει, ὁ ποιήσας τὸν Χάροντα ἄσπορον, ὁ καταδήσα[ς] τ[ὸν] ἐχθρὸν ἀ[πο]στάτην, τὸν βληθέντα εἰς τοὺς ἰδίους τόπους. οἱ οὐρανοὶ ἠὺλογήθησαν, καὶ ἡ γῆ ἐχ[άρ]η, ὅτι ἀπέστη ἀπὸ αὐτῶν ὁ ἐχθρὸς καὶ δέδωκας ἐλευθερίαν τῷ κτίσματι αἰτουμένῳ δεσπότην, Ἰ[η]σοῦς, ἡ φωνὴ ἡ [π]αραφήσασα τῶν ἁμαρτιῶν, ὅσοι ἐπικαλούμεθα τὸ ἅγιόν σου ὄνομα. αἱ ἀρχ[αὶ] καὶ ἐξ[ου]σίαι καὶ κοσ[μο]κράτορες τοῦ [σ]κότους, ἡ καὶ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἡ καὶ πτώσις δαίμονος μεσημβρι[ναῖ]ς ὥραις, εἴτε ῥίγος, εἴτε πυρέτιον εἴτε ῥιγοπυρέτιον, εἴτε κάκωσις ἀπ' ἀνθρώπων, εἴτε ἐξου[σία]ι τοῦ ἀντικειμένου· μὴ ἰσχύσωσι κατὰ τῆς εἰκόνης, διὸ ἐπλάσθη ἐκ χειρὸς τῆς σῆς [θ]ειότητος, ὅτι σ[ὴ] ἐστι δύναμις πᾶσα, τὸ ἔλεος[ς] τοῦ αἰῶνος, ἡ κρατήσασα <ἐς> τοὺς αἰῶνας. [Χρ(ιστός)· ἐξορκίζω] σε, κ(ύρι)ε, π[αν]τοκράτωρ, πρωτογεν[έτω]ρ, [α]ὐτογενέτωρ, ἀσπερμογόνητε, [7]στεφανη ὁμοῦ παντεπόπτης σὺ καὶ Εἰάω, Σαβαώ, Βρινθαώ, ἔχε με υἰόν, παρ[α]φύλαξόν με ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πν(εύμ)ατος καὶ ὑπόταξόν μοι πᾶν πν(εύμ)α δαιμονίων φθειροποιούντων ἀκαθάρτων, ἐπίγαια, ὑπόγαια, ἔνυδρα καὶ χερσαῖα, καὶ πᾶσα <ν> σκιά <ν> .^[5]

13a [coll, 4] Χρ(ιστός). Ἀριμα Ἀριήλ Ἀζαήλ .

14 (coll, 1) Ἰωμαν Ἰωβαβ Ἡλι Ἡλι σαζαχθανι: Ἀναήλ Ἰούδα Ἰ[ε]ραήλ Ἰ[ε]φθαε Ἰ[ε]ωναθάν Ἰ[ε]ροβοαλ Ἰ[ε]ωσήφ .. αίου [...] ελαμ Ἰαχαζ Ἰ[α]κιν [...] ρ . Κάτης Μαανα Μαγαβαήλ Μελεχειήλ ηλ Ἰησοῦς Ἰὼ σωτηρία φῶς μου θεοῦ ἰσχύς θεοῦ Ἰάω πίστις Ἰὼ πατήρ θεέ μου, θεέ μου, ἐς τί με ἐνκατέλιπες χάρις θεοῦ Ἰάω ἐξο[μο]λόγησις οἰκτιρμοῦ Ἰάω διάνοιξις Ἰάω δόμα δικασμὸς ἀνώτερος Ἰάω πρόσθεμα ἔπαρσις Ἰάω κατάπαυσις Ἰάω κράτος Ἰάω ἀνάστασις Ἰάω ... ι . ἅγιον ἐκ παρακλήσ[εως] τί ἀγαθὸν θ[εός] βασιλεὺς [μου θεός] θεός μου Ἄγγελοι, ἀρχάγγελοι, οἱ κατέχοντες τοὺς καταράκτους τῶν οὐρανῶν, οἱ ἀνατέλλοντες τὸ φῶς ἐκ τῶν τεσσάρων γωνιῶν τοῦ κόσμου· ὅτι δικάσιμον ἔχω μετὰ τινων ἀκεφάλων, κρατεῖτε αὐτοὺς καὶ ἐμὲ ἀπολύσατε διὰ τὴν δύναμιν τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος.^[20]

15a τὸ ἐμοῦ αἷμα Χριστοῦ τὸ ἐκχυθὲν ἐ <ν> τῷ κρανίῳ τόπῳ, φῖσαι καὶ ἐλέησον. ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Ἄγγελοι, ἀρχάγγελοι, οἱ φυλάττοντες τοὺς καταράκτας τῶν οὐρανῶν, οἱ ἀνατέλλοντες τὸ φῶς κατὰ πάσης τῆς οἰκουμένης· ὅτι δικασμὸν ἔχω μετὰ κυνὸς ἀκεφάλου, ἐὰν ἔλθῃ, κρατεῖτε αὐτοῦ καὶ ἐμὲ ἀπολύσατε διὰ τὴν δύναμιν τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἀμήν.^[5]

15b ΑΩ, Σαβαώθ. Θεοτόκε, ἄφθαρτε, ἀμίαντε, ἀμόλυντε μήτηρ Χριστοῦ, μνήσθητι, ὅτι σὺ ταῦτα εἶπες. σὺ πάλιν θεράπευσον τὴν φοροῦσαν. ἀμήν . Κ(ύρι)ε, ὁ δεσπ(ότης) τῆς οἰκουμένης, ἐκδίκησόν με μετὰ τοῦ ἐναντιοῦντός με καὶ μετὰ τοῦ ἐκβαλό <ν> τος με ἀπὸ τοῦ τόπου μου, καὶ ταχύ, κύριε, ἀπόδος αὐτῷ, ἵνα ἐμπέσῃ εἰς χεῖρας στεραιωτέρ(ας) αὐτοῦ.^[10]

16 Ἡ ἀγεία Τριάς, ἡ ἀγεία Τριάς, ἡ ἀγ[εία] Τριάς, διὰ τῶν ἁγίων μαρτύρω[ν] εὐχομαι τῷ κυρίῳ καὶ γὰρ οὐκ ἄγνωεῖ τ[ὸ] ἡμῶ[ν] πάθος ὁ ἄγγελος, τὸ κατεμαρτύρ[ι], ὅτι τηρ[α]ν[η]κὸν ἔχει τὸν τρόπον Θεοδόσις. ὅλ[α] τὰ ἐναντία πέποθα παρ' αὐτοῦ τηρανεικῶ τρόπου, μὴ εὐρὼν βουήθια, εἰ μὴ τὴν τοῦ θεοῦ τήναμιν κ[αὶ] τὴν ἡμῶν μαρτυρία διὰ τῶν ἀ[γίων]. καὶ διὰ τούτων προσφεύγω [σοι] καὶ τακρέω <ν> βλέπω ἐπὶ τὴν [σὴν] ἀγιώτητα, εἶνα βλέπω τὴν [τ]ήναμιν, ὥσσα φαύλον με ἐποίησε. μετανασστηνάσον γὰρ κακ[ὰ] ὅλα διαπεπέποθα παρ' αὐτοῦ. κύριε, μὴ παρώρα καὶ μὴ παραστά[τει] αὐτῶν, ὡς προέφην, αὐτῶν [τὸν] Θεοδόσιν, καὶ <μή> με

ἀμελήσης, ὅτι μόνος κύριος, [μ]ό[νος] θεός ἐστι ἐν [υ]ῖῳ κ[αί] ἐν τῷ πατρὶ καὶ ἀγίῳ π[νεύ-]
ματι καὶ εἰς τοὺς ἑώνας εἰς τῶν ἑώνας, ἀ[μὴν], ἀμήν, [ἀ]μήν, ἀμήν. κύριε, κύριε, κύριε,
[....]σ[...]ρεως [6] [9] ν[....]νος. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον · κατελθόντος δὲ τοῦ Ἰησοῦς ἀπὸ
τοῦ ὄρους προσῆ[λ]θον αὐτῷ οἱ μαθητα[ὶ] αὐτοῦ λέγοντ[ε]ς· ‘διδάσκα[λ]ε, δίδαξ[ο]ν ἡμᾶς
προ[σεύχε]σθαι, καθὼς καὶ Ἰωάνν[η]ς ἐδίδαξεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ’. ^[5]

17a καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ‘ἐὰν προσεύχησθ’, οὕτως λέγετε· ‘πάτερ ἡμῶ[ν, ὁ] ἐ <ν> τοῖς
οὐρανο <ῖ> ς, ἀγιασθήτω τὸ [ᾧ]νομά σου, ἐλθάτω [ἡ β]ασιλεία σου, γεννηθῇ[τω τὸ θέλημα σου
ὡς] ἐ[ν] τ[ῷ ο]ὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶ <ν> τὸν ἐπιούσ[ι]ον δὸς ἡμῖν σήμερον
καὶ ἄφες τὰ ὀφλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφήκαμεν τοῖς ὀφιλέταις <ἡμῶν, καὶ μὴ ἄγε ἡμᾶς
εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πον> ηροῦ, ὅτ[ι] σοῦ] ἐστι ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας
τῷ[ν] αἰώνων.’ Ἐκφορκισμὸ <σ> Σαλομῶνος πρὸς πᾶν ἀκάθαρτον πν(εῦ)μα. ^[10]

17b ἔ[δ]ωκεν θεός, ᾧ παραστ <ή> κουσιν μύρια μυριάδες ἀγγέλων καὶ χίλια χιλιά <δεσ> .
μεσημβρινὸν δαιμόνιον· νυκτερινοῦ [φ]ιρξοίας [..]ασντο [ἡ]μερινῆς καὶ κατὰ τοῦ φοβεροῦ καὶ
ἀγίου ὀνόματος φιρξοίας υαορ ου ορον ... [ἀ]νείκαστός ἐστιν καὶ [12] πομαι γα[.]ναντην ...
τα διοικοῦντα τὴν [κτίσιν, 6]η τοῦ . ὑμᾶς τὸν β[ρ]α[χ]ίονα τοῦ ἀθανάτου θεοῦ καὶ τὴν τ[ῆς
δεξιᾶς αὐτοῦ χίρα· ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλε[ίσκον] ἐπιβήση καὶ καταπ <α> τήσεις λέοντα καὶ
δράκοντα. ἡ νυκτερινῆς ἡ ὅσα τυφλὰ δαιμόνια ἡ κω[φὰ ἡ ἄλ]αλα ἡ νωδὰ ἀκα ἡ οἰτο νόσημα κ
<α> ἰ πονηρὸν συνάντημα ἀπὸ τοῦ φοροῦντος, ἀμήν. ἅγιος ἄγι[ος ἄ]γιος κύριος καὶ πάλιν
ιώμενος, ὁ ἐγ[εῖρ]ων τὸν Λάζαρον ἐκ νεκρ[ῶν] ἡ]δη τεταρταίῳ, ὁ ἰασάμενος τ[ὴν] πενθερὰν
Πέτρου, ὁ ποιήσας καὶ τὰς πολλὰς καὶ ἀφάτους ἰάσεις, πρὸς ἃ[ς] λέγουσιν ἐν τοῖς ἱεροῖς
ε[ὐ]αγγέλοις· ἴασ[α]ι τὴν φοροῦσαν τοῦτο τὸ θεῖον φυλακτήριον ἐν τῇ ἐπικειμένῃ αὐτῇ νόσῳ,
εὐχαῖς καὶ πρεσβείᾳ τῆς ἀειπαρθένου μητ[ρός, τ]ῆς θεοτόκου καὶ πάσης Χ[.] ^[15]

19] ἐρ. Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν· καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος. βίβλος γενέσεως
Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ Δαυε <ί> τ, υἱοῦ Ἀβραάμ. καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης. [ἀρχὴ τοῦ
εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ θεοῦ, υἱοῦ Ἀβραάμ. ἐπειδὴ περ πολλοὶ ἐπεχείρησαν
ἀν[ατάξ]ασθαι διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων. ὁ κατοικῶν [ἐν
βοηθεί]α τοῦ Ὑψίστου καὶ τὰ ἐξῆς. πάτηρ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου
κα[ὶ] τὰ ἐξῆς]. δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ ἀγίῳ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. ἀμήν. Χ[(ριστό)ς]. . ^[5]

20, rec τρόπεον ξια τὸν ῥαπισθέ[ν-] τα καὶ μαστιχθέντα καὶ <μῆ> ἀποστρέψαντα τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ’ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων. φθόνος καὶ φόνος καὶ διχοστασία κ[αί] μῖσος τὸν
[ἀ-] μνὸν τοῦ [θεοῦ,] τὸν αἶρο[ντα] τὴν ἀμα[ρτί-] αν [κα]τὰ [κόσ-] μον [] (9) [τ]ὸ πάσης
[ἐ]πιβ[ου]λῆς ἄφατον τε καὶ ἀόρατον. ^[20]

20, ver (17) ἔλθε καὶ διασκέ[δα]σον αὐτῶν πᾶσαν ἐπιβουλὴν πονηρὰν καθ’ ἡμῶν κινουμένην καὶ κατὰ τῆς
ἀγίας ἐκκλησίας. <οὔτ> ὡς διασκέδασον τὴν βουλὴν αὐτῶν, <ὡς> [Ὁ]λοφ <έρνη> ς καὶ
Ἄμαν καὶ αὐτως τὰς βου[λ]ὰς ἐκατέρτισαν. [ἀνά]δειξον πᾶσιν, [ὅτι] σὺ εἶ ἡ ἐλπίς [πάντ]ων τῶν
ἀπηλ[πισ]μένων καὶ [ἡ βο]ήθεια τῶν [ἀβο]ηθῆτων. ... ατ ... ες ... ον τῆς δεσποίνης ἡμῶν [] .
[Ἐπι]καλοῦμαί σε, θεὲ παντω[κρά]τωρ, τῶν ὑπεράνω πάσης [ἀρ]χῆς καὶ ἐξουσίας καὶ
κυριότητος καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένῳ, καθημένῳ ἐπάνω χαιρουβὶν ἔμπροσθεν
αὐτοῦ, διὰ τοῦ κυρίῳ ἡμῶν ΙΗΥ ΧΡ[Η]Υ , ἀγαπημένου παιτός· ἐ[ξαπόστ]ιλὸν μου, δέσποδα, τοὺς
ἀ[γίους] σου ἀρχαγγ[έ]λους, τοὺς κατάντικρυ τοῦ ἀγίας σου θησιαστηρίου ἐστῶτος πρὸς τὰς
ἀγία σου διαγωνίας τεταγμένους Γαβριήλ, Μιχαήλ, Ῥαφαήλ, Σαρουήλ, Ῥαγουήλ, Νουριήλ,
Ἀναήλ, καὶ συνοδυπορίτωσάμ μοι ἐν δῇ σήμερον, ἡμέρᾳ, ἐν πάσης ὥραις ἡμέρας καὶ νυκτός,
παρεχόμεν <οί> μοι νίκας, χάριν, πρ[ᾶ]ξιν πρὸς τὸν δε(ε)ῖ(να), ἐπιτηχ <ί> αν πρὸς πάντας

ἄνθρωπους, μικροὺς καὶ μεγάλους, οἷς ἔὰν ὁμιλήσω ἐν δῇ σήμερον ἡμέρᾳ, ἐν πάσης ὥρᾳς ἡμέρας κ(αὶ) νυκτός, ὅτι ἔχω ἔμπροσθέν μου ΙΗΥ ΧΡΗΣ συνοδηγοῦντά μου καὶ συνοδουποροῦντάν μοι, ὁπίσω μου Ἰδὼ Σαβαὼδ Ἄδω[ναΐ,] ἐκ τεξιῶν κ(αὶ) [ἀριστερῶν] μου τὸν ΘΝ Ἀβ[ραὰμ Ἰσαὰκ Ἰακώβ,] ἐπὶ τοῦ προσώπου μου κ(αὶ) τῆς] καρδίας μου Γα[βριήλ, Μιχαήλ,] Ῥαφαήλ, Σαρουήλ, [Ῥαγουήλ,] Νουριήλ, Ἀναήλ· [φυλάξατέ] με ἀπὸ παντὸς δ[αίμονος] ἄρσε[νικοῦ ἢ θηλικοῦ κ(αὶ) ἀπὸ] παντ[ὸς στρα]τηγήματο[ς] κ(αὶ) ἀπὸ [πα]ντὸς ὀνόμα[τος], ὅτι σκιάζομαι ὑπὸ τὰς [πτ]έρηγες τῷ Χαιρουβίν. ^[40]

21 ΙΗΣ ΧΡΗΣ <σ> ὁ βασιλεὺς τῶν διώνων πάντ[ων,] παντοκράτωρ, ἀμυθήτοις κτίσ[τα,] τροφεῦ, δέσποτα, παν[τ]οκράτωρ, εὐπαις, υἱὸς εὐνοῶν ἀστένακτόν μοι κ(αὶ) ἀμμύθητον ὄνομα, ἀλληθὸς ἀλληθῶς εἵτος ἀ[όρ]ατο[ν εἰ-]ς αἰῶνας ἐώνων, ἀμήν. [Verba Coptica] κ(ύρι)ε, ἐκέκραξα πρὸς <σ> ἐ, εἰσάκουσόν με κατευθυνθήτου τῷ κ(ύρι)ε τη προβάσις ε πετεύσιμ με ὅτι ἔτι καὶ προσευχήμ μου . ^[45]

22 ἀκούσονται ὅτι πρὸς σέ, κ(ύρι)ε, κ(ύρι)ε, ἡ ὀφθαλμὴ μου πεσοῦντε. [γενομένου δὲ ἰσχυροῦ] ἀνέμου καὶ ἄρξαμένῳ αὐτῷ βυθήσαντι ἀνεβόησεν μεγάλη τῇ φωνῇ, καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖραν αὐτοῦ ἐπελάβετο, καὶ γαληνὸς γενόμενος ἐβόα· ‘υἱὲ θεοῦ’, καὶ λέγω· παντοδύναμε, δόξα σοι, ὁ θεὸς ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους, <ὁ> Αἰώνων ἄρχων· αἰνοῦσίν σε ὁ Αἰώνων χορὸς ἐπουράνιος . ^[15]

23, rec .. καλῶ ἐπὶ [βοηθεία μου, ὅσ-] οἱ ἀγωνίσμασιν [ἡγιασθησαν,] ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἀγίου [Κοσμᾶ καὶ] ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἀγίου [Δαμιανοῦ. ^[20]

23, ver (18) ὕμν-] εἰ τὸν θεὸν χ[ορὸς Χερουβίν, καὶ] χορὸς ἀγγέλων συνυμνεῖ [Ἐκκ-] λησίαν τρισα[γία]ν, [καὶ] πολιτεία [τῶν ἀγίων εὐλογεῖ] τὸν βασιλέα Χριστὸν τὸν θεόν. χορὸς ἀγγέλων [πάντων καὶ] χορὸς τελ[είων ἀγίων ὕμνεῖ] σε, θεοτόκε [καὶ ἀειπαρθένε.] χορὸς ἀγγέλων [καὶ ἀρχ-] ἄγγελοι, εὐλογεῖτε Δέσποτά μου, θεὲ παντοκράτωρ, καὶ ἅγιε Φιλόξενε, πρόστατά μου, παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τὸ μέγα ὄνομα τοῦ δεσπότη θεοῦ· ἔὰν θέλημα ὑμῶν ἐστὶν καὶ συνέρχεσθέ μοι λαβεῖν τὴν τραπεζίτιν, παρακαλῶ κελεῦσαί με μαθεῖν καὶ λαλῆσαι. ^[5]